

NetTisle

3 / 09

Kokeilen onneani

Sisällys

Pääkirjoitus	3
ST kesälaitumilla	6
Kipparin pulinat	8
Prosessisuunnittelijan kultaiset säännöt	9
Totuuden lähteellä – tajunnan virtaa aiheesta tajunnanvirta	10
Juttu1	12
Aaltoedarissa kuohuu	14
Suuri jumalatar Madonna	16
Eastern Europe Alcohol Tour	17
Oletko viimeisten sivujen arvoinen?	25
Tämä tarina kertoo raadin kesäpäivistä!	26

Julkaisija

Kemistikilta ry.

Päätoimittaja

Mikko Peura

mikko.peura@tkk.fi

Toimituskunta

Antti Ahrelma

Janne Andtsjö

Heikki Harju

Victor Heinänen

Karri Lehtonen

Arttu Leinonen

Paula Päivike

Tatu Raunio

Muut kirjoittajat

Henna Jääskeläinen

Outi Härkönen

Elena Suutarinen

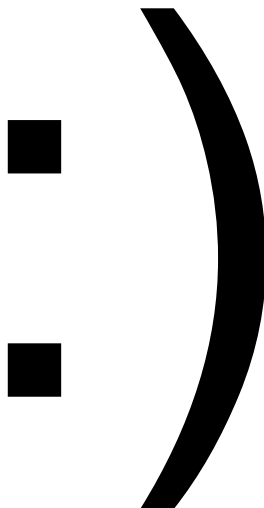
Tajunnan Virta

KK-raati09

Herra Sittis

Painopaikka Painotalo Casper, Espoo

Painos 150 kpl

Pääkirjoitus

Näinpä taas. Yksi kesä reippaissa työtoimissa takana ja ehkä jopa sitäkin reippaampi opiskeluvuosi edessä. Tämäkin Tisle ehkä jutuiltaan korkeintaan hipaisee sen ”teemaa”, mutta ei se mitään. Netissä on kaikkea, eli kaikki liittyy nettiin! (Jolloin tämän lehden kaikki jutut liittyvätkin aiheeseen ja edeltävä lause on turha, mutta ei kerrota sitä kenellekkään tässä luomisen tuskassa).

Itse olin onnellisessa asemassa siinä, että sain lopettaa työni jo pari viikkoa ennen opintoihin palaamista, skipata onnellisena elokuun tenttiviikon ja lähteä reisuun. Kokemuksen syvällä rintäänellä voin kertoa, että kannattaa. Moni painaa kesällä ja hurjimmat joulunakin töitä ja loppuvuosi menee opintojen parissa, eikä missään vaiheessa pidetä oikeasti lomaa.

Tähän väliin haluaisin myös muistuttaa pHukseja, että aniharva täältä viidessä vuodessa valmistuu, saati edes haluaa valmistua, eli opiskelkaa, mutta muistakaa jättää myös opiskelematta. Ja kirjoittakaa Tisleeseen! JOO! Myös vanhemmat opiskelijat! Tisleeseen kirjoittaaksesi sinun ei tarvitse olla äidinkielellisesti kyvykäs tai taiteellisesti lahjakas. Riittää, että sinä haluat! Aihepiirikin saa olla aivan laidasta laitaan, esimerkkinä vaikkapa muutaman vuoden takainen ”Tee SE itse” -juttu.

Loppuun haluan vielä toivottaa teille kaikille tuhansille lukijoille oikein maistuvaa alkusyksyä ja kirjoitusintoa.

Terkuin,
Mikko

Likainen, sairas ja täynnä kirppuja oleva kulkukissa Istanbulista

<html>

<head>

<title> Puhiksen puhinat </title>

<link rel="stylesheet"

type="text/css"

href="netisle.css">

</head>

<body>

<h1> Syksy, vihdoin! </h1>

<p> "Altia lomauttaa koko henkilöstönsä", "Vaasan & Vaasan aloittaa yt-neuvottelut", Neste Oil irtisanoo 450 työntekijää" ja tässä vain yhden viikon otsikoita. Talouden lasku on jo heikkenemässä, mutta kuten monet muutkin asiat, sen vaikutus kemian teollisuuteen näkyy pitkällä viiveellä. Esim. Neste Oilin rooli prosessipuolen työnantajana on kiistaton. Eipä muillakaan pääainesuunnilla ole juuri kehuttavaa. Tilanne on toki vakava, mutta turha meidän opiskelijoiden on sitä stressata - ainakaan ennen ensi kesää! </p>

<p> Opiskelijoiden tehtävänä on katsoa tulevaisuuteen. Menestyäkseen kilpailevilla markkinoilla yrityksen on pakostakin panostettava tutkimukseen ja tuotekehitykseen. Tutkijoita, prosessisuunnittelijoita ja erilaisia asiantuntijoita tarvitaan jatkossakin. Ns. suuret ikäluokat eläköityvät lamasta huolimatta ja yksinkertaisen logiikan mukaan edessä on ennemmin tai myöhemmin työvoimapula, myös kemian alalla. Kemian diplomi-insinöörien töitä ei voida automatisoida, eikä juuri ulkoistaa kehitysmaihin. Meitä tarvitaan! </p>

<p> Kemistikillan toimintaa "pieni talouden lasku" ei hetkauta. Syksy on jälleen täynnä laadukasta edunvalvontaa, tehokasta tiedotusta ja luonnollisesti loistavia tapahtumia. Prujaa tapahtumat teekkarikalenteriin killan nettisivuilta **Tapahtumakalenteri** , äläkä unohda ilmoja! Energistä syksyä ja opiskeluintoa! Nähdään kiltiksellä! </p>

<h2> Henna. </h2>

</html>

Nuija

ST kesälaitumilla

Wapun jäätyä muistoihin ja tenteistä läpi kahlattuamme, ST otti suunnakseen rehevät kesäniityt ja aina aurinkoiset hiekkarannat. Not. Istun nytkin hikisessä labrassa, missä on ikkunat peitettynä betonilevyillä. Eivätkä olosuhteet ole edes hikiset. Ilmastointi huutaa kilpaa kaasukromatografien kanssa ja pää hajoaa.

Ensimmäisen työviikon henkiseltä luuhistumiselta pelasti KKKK, eli Kemistikillan kesäkiva. Kiltalaisten osanotto oli mukavan runsas. Grillattiin, pelattiin stepmaniaa ja tekkeniä, sekä avauduttiin töistä ja työttömyydestä. KKKK:n voimalla jaksaa loppukesän, ehkä.

Koska ajan lisäksi töissä on paljon aikaa, voi sen käyttää kivasti pohtimalla syksyä ja mitä se tuo tullessaan. No ainakin uudet pHuksit. ST tykkää pHukseista. Niistä

saa hyvää työvoimaa<3 Lisäksi syksy tuo mukanaan monen monta tapahtumaa, osa vanhoja ja osa uuden uutukaisia.

Loppuun vielä syvällisiä: Toukokuun tenttiviikolla odoteltiin niin täpinöissään, että jes, pääsee töihin ja voi jättää aivot narikkaan. Nyt kesän paremmalla puolella käy jo kaipuu luentosaleihin, missä voi rauhassa nuokkua tekemättä varsinaisesti mitään. Eiku mitä hä? Mie haluunkin lomalle, enkä kouluun...

XOXO
Outsa

Kesälaidun

All work and
no play
makes
Outi
a dull girl.

Kipparin pulinat

Aurinkotervehdys!

On taas tullut aika suihkia kohti Ota-niemeä. Tervetuloa etenkin uusille pHukseille! Ette ehkä tiedäkään, millaisten valioiden seuraan pääsette. Pian huomaatte. Vanhoille pärstöille myös asiaankuuluvat tervehdykset - kesätauko on varmasti teroittanut marjapussitaitoni, eli tervehdymenoa Porvooseen!

Useimmille pHukseille TKK- ja kemistielämä avaa ihan uudenlaisen kapaleen elämän suuressa kiertokulussa, ainakin allekirjoittaneen mielen valtasi melkoinen Hakuna Matata-meininki. Alunpyörytys niin opiskeluiden kuin opiskelijaelämäni osalta saattaa toisinaan aiheuttaa kroonista hetkessä elämistä. Ja hyvä niin! Opiskelun vapaus ja omaehtoisuus on voimavara, jota on vaan osattava käyttää oikein. Uskokaa yli kymmenen tenttiviikkoa kokeneen kauneusvinkkiä: ei kannata jättää viime tippaan, se ei aiheuta kuin harmaita hiuksia, ja **ne ei ole nättejä!**

Onneksi likaisenvalkoisia sakkoja ja

mystisiä laskareita ei tarvitse kummastella yksin, vaan seurana on muut loistavat, ihanat ja viisaat pHuksikaverit. Itse ainakin on vaikea uskoa, että noita hönttejä on tullut tuijotettua jo kolme vuotta. Mutta on ne vaan niin mukavia. Ja joinakin harmaina räntääamuina ainoa syy vääntäytyä koululle asti. Kavereiden kanssa on myös kiva vipeltää suunnistelemaan erinäisissä paikoissa, syömään lettuja, vierailemaan Fazerin tehtailla, tutustumaan teekkari-kulttuuriin ja mm. sitsauksen maailmaan, pukemaan ylle ihkaomat kemistihäärarit ja seilailemaan niissä läntisen naapurin (ko)siniaalloille ja vaikka mitä muuta. Nämä ovat siis juurikin kemistipHukseille järjestettyjä tapahtumia – lisäinfoa löytyy vaikkapa tutusta osoitteesta www.kemistikilta.fi.

Ylläoleva tiivistetynä: opiskelkaa ahkerasti, ja muistakaa, että pHuksivuoden ikimuistoisimmat jutut kuitenkin monesti tapahtuvat muualla kuin luentosaleissa. Ai niin, ja käykäähän moikkaamassa pHuksikipparianne, jonka todennäköisimmin löytää kiltikseltä kahvikuppi kädessä.

Prosessisuunnittelijan kultaiset säännöt

Hanskavakiot:

- Paineet häviää aina pohjittain. Peruspohjat:10.
- Ylimitys 10-15 % on usein *riittävä*. Joskus tarvitaan enemmän, toisinaan vähemmän.
- Pinchissä ero on 10-15.
- Palloisuus on 0,60-0,80, ellei ole syytä epäillä toisin.
- Lämpötilan nosto kymmenellä asteella tuplaa reaktionopeuden.
- ”Kolonne” on pieni jos sen halkaisija on alle 30 cm.

Elämän karut totuudet:

- ”Aika pieni/iso. Oletko varma?! Nooo... Se voi olla!”
- Tulistus. (Se vaikeuttaa laskuja, vaikkei oikeasti pitäisi!)
- Se mitä ei ole, ei voi vuotaa.
- Sisään = Ulos. Paitsi jos mittarit ei toimi. Tai jos on ollut vuoto...
- Aine virtaa harvoin matalasta paineesta korkeaan paineeseen.
- Pilkku ja piste on eri asioita Flowbatissa.
- Kaikki on suhteellista: Myös 200 bar höyry voi olla ”matalan paineen” höyryä.
- Yleensä nesteet menee alas ja höyryt/kaasut ylös.
- Simulointi on todellisuuden jäljittelyä. (xxx-leikki on siten s(t)imulointia)
- Yhdestä pisteestä kiinnitetyt laitteet eivät resonoi.
- Jokainen kolonne on uniikki.
- Diffuusio on jännä juttu. Kalvot vielä jännempiä!
- Tasapainomallin valinta vaikuttaa kaikkeen. Myös kaatumiseen.
- Venttiili tulee aina pumpun jälkeen.
- Kotona fermentoidun ”mehun” puhdistamiseen juomakelpoiseksi tarvitaan noin 50 välipohjaa, paitsi jos maku (ja näkö) eivät ratkaise.
- Jos vedit metanolia, vedä viinaa, ettet tuu sokeaksi!
- Säiliöt pitää pultata kiinni alustaan, etteivät ne lähde liikkeelle.

Isojen poikien kertomaa:

- ”Öljytuotteista” ja kumista löytyy viitteitä raamatussa.
- Sulle nauretaan päin naamaa mikäli ylimittotusta ei ole!
- Tehtaita on suunniteltu myös ilman tietokoneita – jopa tupakka-askin kanteen. (Kännissä?!)
- Murphreen –hyötysuhde on huono, koska sillä tulos voi olla $[-\infty, \infty]$. ”Win big, lose big!”
- Kolonnin hyötysuhde on usein sellainen 60 %.

Totuuden lähteellä – tajunnan virtaa aiheesta tajunnanvirta

Vaikka ketään ei varmasti kiinnosta, ajattelin silti raottaa hieman verhoa tajunnan virtojen äärellä. pHukseille tiedoksi: Tajunnan virta on jonkin aikaa Tislettä vaivannut syöpään verrattavissa oleva vitsaus, jonka lukeminen nyt vaan yleisesti ottaen ei kannata. Seuraavalla sivulla on kuva parittelevista siileistä, tutkikaa ennemmin vaikka sitä.

Kuten aina, on juttua kirjoitettaessa heitetty itse- ja lähdekritiikki kauas pois ja tiedonlähteenä on siten rauhallisin mielin voitu käyttää wikipediaa, jei! Mikään ei muuten voita Tislejuttujen kirjoittamista työajalla.

Wikipedia osaa kertoa tajunnanvirrasta seuraavaa: ”Tajunnanvirta tarkoittaa psykologiassa henkilön kokemusten, ais-

tihavaintojen, muistojen, miellelyhtymien jne. muodostamaa aikajakumoa, joka on subjektiivinen ja etenee niin kauan kuin henkilö on tajuissaan.” Psykologiaa en ole koskaan oppinut ymmärtämään. Tällä kertaa kuitenkin mieleni kirkastui ja ymmärsin elämän tarkoituksen – se on subjektiivinen aikajakumo tarkoituksenaan olla tajuissaan ja mehuissaan. Mansikkamehu on muuten hyvää. Mansikkamehun keittämisestä voi valistaa itseään lukemalla vanhoja Tisleitä.

”Kerrontatekniikkana tajunnanvirta on erikoistapaus sisäisestä monologista (käsitteitä käytetään myös synonyymeinä), mutta siinä missä yleinen sisäinen monologi esittelee loogisesti etenevän ja yleensä täydellisistä lauseista koostuvan ajatusketjun, on tajunnanvirta jäsen-

Tämä on tukki.

tymättömämpää ja saattaa koostua irrallisista sanoista ja kieliopin rikkovista, esimerkiksi keskenkatkeavista, lauseista. Voidaan ajatella, että sisäinen monologi kuvaa tietoista mielikuvaa sisäisestä maailmasta, kun taas tajunnanvirta pyrkii kuvaamaan sisäistä maailmaa matalammalla, esitiedollisella tasolla.” Mikä oikeastaan edes on täydellinen lause? Vaikka lause olisi kieliopillisesti moitteeton, saattaa sisällössä silti olla jotain ongelmia. Sisäinen monologi kuulostaa muutenkin pelottavalta. Itse omistan kaksi paria monoja. Lisäksi eri ihmisillä saattaa olla hyvinkin poikkeavia mielipiteitä siitä, mikä on loogista ja mikä ei. Onko millään tavalla loogista, että pitää olla kahdet monot? Eivätkö ne silloin ole duot? Jee. Sori. Taas.

Kuva 1. Prosessi

Kuva 2. Tuote

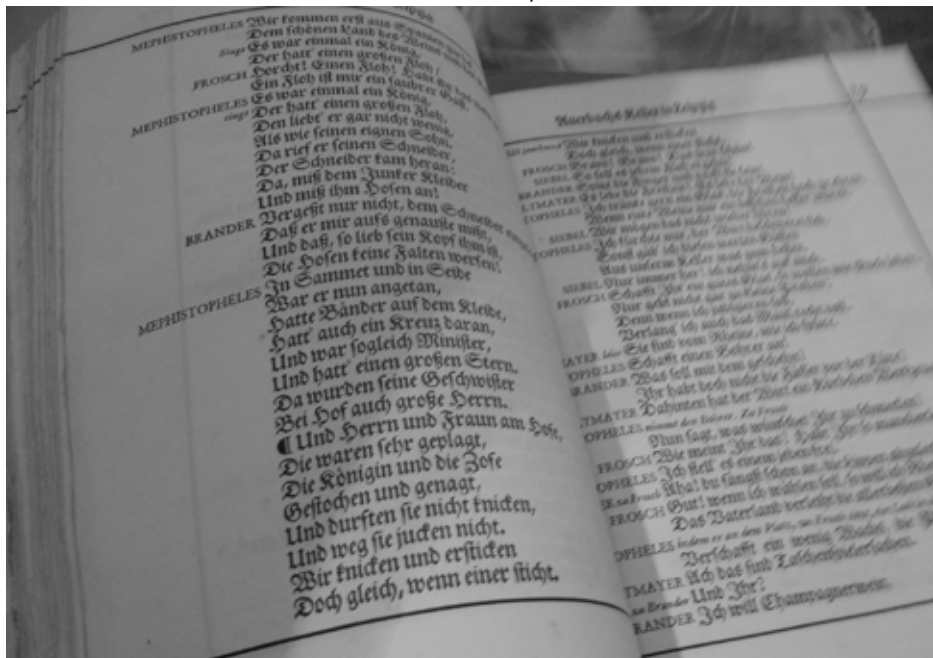
Juttu 1

Oletko kuullut kuinka matalalla äänellä Morgan Freeman puhuu? Oletko valmis pieneen leikkiin? Hyvä!

Kuvittele, että olet nukkunut viimeisen viikon aikana noin 25 tuntia. Tästä huolimatta, tai tästä syystä, olet kumonnut samana aikana noin sata normiannosta alkoholia. Et tietenkään ole tehnyt sitä yksin! Mukanasi on ollut hyviä ystäviä. Olette juuri matkalla kaupungista toiseen. Ulkona on kaunis sää, olet pelkästään väsymyksen puolesta promillen hiprakassa, puhumattakaan matkajuomista; ja kuljettaja ei puhu sanaakaan suomea. Tai no, kyllä se muutaman sanan osaa. Yksi niistä on hevonen...

Pienellä joukollanne on ollut viikon aikana pieni laululeikki, joka on ensimmäisistä sessioistaan muuttunut suomen kieleltä englanniksi ja siitä edelleen saksaksi. Lauhasta yksi on osoittautunut tämän leikin suurimmaksi ystäväksi. Sen kunniaksi hän on jopa kasvattanut viikset. Kuljettajakin on huomannut hänestä huokuvan testosteronin ja iloisuuden. Hän antoi herralle nimeksi vezet – hevoskuljettaja.

Vezet lauloi ja toteutti usein joukon yhdessä kehittämää ryhmähengen nostatusleikkiä. Joukko hyväksyi tämän täysin rinnoin. Olihan Vezet joukon vanhimpia, jo diplomi-insinöörin arvonimen omaavia, henkilöitä. Leikki oli muokkautunut

Faust saksaksi

matkan aikana lempeästä ja heleästä, Helsingin lentokentällekin sopivasta, ko-
reografiasta roisiksi ja jopa groteskiksi
nyrkin heiluttamiseksi, jonka aikana Vezet
lauloi saksaksi. Toistuvien sana leikkissä oli
Faust, eli nyrkki.

Vezet oli Suomessa saanut aikoinaan
nimekseen Pellervo. Syytä ei ole tiedossa.
Matka bussissa oli kestänyt kauan. Jyl-
hät maisemat vaihtuivat ympärillämme.
Olimme kaikki väsyneitä ja lipumassa
Untamon vaaleanpunaiseen pilvilinnaan
kunnes joku hihkasi: "Pellervo Faust! Se-
hän on Pellervo Faust". Tästähän ilo urke-
ni. Pian keksimmekin jo lausahduksia,
joita Faust, Pellervo Faust, voisi sanoa.
Samassa yhteydessä nokittelimme kilpaa
kuka keksii parhaan lauseen. Hyvinä es-
imerkkeinä voisi pitää lauseita "Luke, I am
your Faust", "Sully, remember when I said
I'll Faust you last? I lied!" ja "To Faust or
not to Faust?".

Pian tämän jälkeen ymmärsimme loput-
tomat mahdollisuutemme. Myös eloku-
vien nimikkeet voidaan uudistaa nykyai-
kaisemmiksi. "Jurassic Faust" oli vain
yksi sadoista ilmoille heitetyistä uusista
elokuvista. Tulisiko näitä elokuvia kuvata
itse uusiksi, kuten tehtiin elokuvassa "Be
Kind, Rewind", tai siis "Be Kind, Faust",
jossa elokuvat sweduoitiin (sweded). Sa-
maan tapaan voitaisiin faustata uudet
elokuvat "Faustaus metrossa – Pellervo 1
2 3", "Faustia pappi Jaakobille", "Miehet,
jotka Faustaavat naisia", "Odottamaton
Faustaus", "Star Faust", "Year One – Faus-
tin alku" ja niin edelleen. Vai tulisiko mei-
dän mahdollisesti faustata suomalaisia
sanontoja? Miltä kuulostaisi "Nostetaan-
pa Fausti pöydälle", "Fausti on ihmisen
paras ystävä", "Rakkaudesta se Peller-
vokin Faustaa", "Faustatessa roiskuu" tai
"Lähti kuin Fausti puskaista"?

Faustakaa Maailma faustimmaksi pai-
kaksi elää ja "Sanokaa Faust, kun haluatte
hyvää!"

Ku-
van
nyrkki
ei liity
tari-
naan
miten-
kään.

Aaltoedarissa kuohuu

Huhtikuun toiseksi viimeinen viikko. Enemmän tai vähemmän tehokas vaalityö takana, kandiseminaari juuri pidetty ja tiedossa TKY:n Isännistön & Emännistön v.m. 2008 kämppäkiertos. Suunnitelmissa kiertää kymmenkunta kämppää Otaniemessä, muutama keskustassa ja lopulta päätyä Tigeriin Aalto yliopiston ensimmäisten edustajistovaalien valvojaisiin juhlimaan läpimenneitä kavereita. Bussissa matkalla keskustaan epämääräisen puhelun, jota seuraa tekstiviestitulva: Mitä V***? Minä ja Juho päästiin läpi?!?!?

Kevään puheista ja vaalipaneelista sai sellaisen käsityksen, että AYY:tä on valmisteltu lähes täyspäiväisesti jo pari vuotta ja esim. säännöt ovat vain kopauttamista vaille valmiit – no, olihan tämä osa totuutta. Säännöistä ja ohjesäännöistä oli luotu huolella valmisteltu luonnos, jonka kaikki kolme ylioppilaskuntaa olivat hyväksyneet edustajistoissaan. Uusi edustajisto osoitti vain olevansa paljon muuta kuin edeltäjiensä summa. Säännöistä väännettiin, väännettiin ja väännettiin. Suurimpia kiistanaiheita oli mm. hallituksenmuodostaja vs. suhteellinen listavaali, hallituksen kiintiöpaikat ja taloustoimikunnan rooli.

Aalto yliopiston ylioppilaskunnan ensimmäisen edustajiston ensimmäinen kokous pidettiin 4.8.2009 Säätytalolla. Paikalla opetusministeri, rehtori Teeri, OUBS ja muuta mediaa. Illan ainoana tavoitteena ja asiakohtana oli hyväksyä säännöt. Toi-

sin kävi. Yli viisituntiseksi venynyt kokous oli totaalinen fiasko. Kokous oli pakko keskeyttää, sillä kello lähestyi yhtätoista eikä edes yleiskeskustelua ollut saatu päätettyä.

Kahden viikon tauon aikana tapahtui paljon. Edustajisto pakotettiin yhteistyöhön ja kompromisseihin, vaikka itse en edelleenkään hyväksy keinoja millä tähän päädyttiin. Kiristys, uhkailu ja lahjonta eivät kuulu omaan käsitykseeni optimaalisesta opiskelijapolitiikasta. Uusi yritys, ensimmäisen kokouksen jatkokokous pidettiin 20.8. Domus Academicalla. Poissaolojen myötä äänivaltaiseksi saatiin tällä kertaa myös kolmas kemisti, Janne. Henki oli täysin toinen. Kaksi ylipitkää kokousta, kuusi iltakoulua, kymmenkunta edariryhmätapaamista ja **73** sähköpostia viimeisen **48h** aikana(!) tuottivat tuloksia. Aalto yliopiston ylioppilaskunnan säännöt hyväksyttiin **YKSIMIELISESTI!** Ja skumppa korkattiin jatkojohdon päälle! \o/

Kokouksissa kuultiin vertauksia mm. Moosekseen, Pohjois-Korean hallintoon ja Sormuksen ritareihin. Näistä, tunnekuuhuista ja valmistelun kulusta lisää alla olevissa linkeissä – suosittelen. Sääntöjen ensimmäinen versio on nyt hyväksytty, mutta tämä oli vasta alkua. ”Pienet asiat” kuten ohjesäännöt, organisaatio ja henkilövalinnat ovat vielä tämän syksyn asialistalla. Aaltoedari on jo nyt antanut paljon. Kesän vääntämisen jälkeen on kummasti oppinut suhteuttamaan asioita ja toisaalta arvostamaan omaa

kiltaa aivan uudella tavalla. Tiedän nyt missä omat prioriteettini ovat tämän syksyn osalta. Kemistikilta säilyttää ylivoimaisen johtoasemansa myös loppusuoralle tultaessa.

Aaltoja,

Henna Jääskeläinen
ProTeekkarit / Jämerä

http://www.tky.fi/fi/ajankohtaista/ayye_kokoontui/
<http://www.ayy.fi/node/836>

<http://blogit.tky.fi/2009/08/06/edustajistossa-totuus/>
<http://ylioppilaskunta.kyweb.org/2009/08/05/tervetuloa-suureen-ylioppilaskuntaan/>
<http://5-aanen-enemmisto.blogspot.com/>
<http://joonasturunen.wordpress.com/2009/08/05/ayyn-edustajiston-ensimmainen-kokous/>

Lisätietoja: henna.jaaskelainen@tkk.fi, juho.perala@tkk.fi tai janne.andtsjo@tkk.fi

Suuri jumalatar Madonna

Suuri jumalatar Madonna, suurella ämmällä, tuli vihdoinkin suomeen käymään! Miljardöörin huvilalla kuohui ja skumppa virtasi. Näin ollen myös suomi liikuttui ja liikutti itsensä äijä-meiningillä Jätkäsaareen. Tisle oli tietysti meiningissä mukana, mutta hieman eri kantilta.

”Kun suuri määrä ihmisiä on liikkeellä joukkoon mahtuu myös niitä, joilla on enemmän kuin toisilla.” Nämä olivat, riskinhallintaerikoisjoukkueenjohtaja Ströderin sanat Madonnan konsertista. Ströder on jo neljättä vuotta johtamassa Suomen Helsingin riskien hallintajoukkoja. ”No ikävintähän näissä juhlissa on se vaihe, kun ollaan vetämässä viimeisiä kappaleita ja verensokeri laskee. Siinä vaiheessa makkaraperunat muistuvat mieleen ja hammasta kolottaa. Tällöin meidän tehtävämme alkaa.” Ihminen voi kevyel-

läkin ylipainolla painaa yli 100 kiloa omatessaan isot luut. Ja kun väkeä on paljon paikalla, jokaisesta kategoriasta mahtuu otos joukkoon. Kun nakkikioskille vyöryy tuhatkin kiloa löysää massaa, riskinhallinta joukot ovat enemmän kuin toivottuja.

Mitä mieltä vasta puoli on tästä kaikesta!? – ”Itse ainakin ajattelin ostaa samanlaiset mikroshortsit kuin madonna”, Eeva Pirttilä kommentoi. Nähtäväksi jää, jatkuuko Suomen Helsingin riskienhallintaerikoisjoukkojen tuki jatkossakin näin Madonnan konsertin jälkeen. ”No luultavasti Helsingin juhlatuokioilla verensokeri laskee taas siihen pisteeseen, että päästään läskiä tummuttamaan!”, hykertelee Ströder iloisena.

Eastern Europe Alcohol Tour

eli PrTK ulkomaan excu 2009

Prosessiteknillinen kerho (PrTK) järjesti kahden viikon mittaisen ulkomaan excursion viime keväänä. Tässä hieman taustoja ja kokemuksia matkan varrelta.

Suunnittelutyö aloitettiin hyvissä ajoin lähes vuosi etukäteen, jolloin valittiin matkan pääjärjestelijä toimikuntineen sekä excun kohde. Äänestyksen jälkeen Itä-Eurooppa vei voiton Etelä-Amerikasta. Toimikunta järjesteli matkaa vuoden mittaan ja välillä kokoustettiin koko excuporukan kesken.

Excu alkoi 13.5., jolloin iloinen 13 hengen seurueemme lensi Münchenin kautta Bu-

dapestiin, Unkariin. Ainoastaan reissun ainoan naisen, Suvin, laukku jäi Müncheniin, joten siirtymistä voidaan pitää melko onnistuneena. Koneessa saimme olutta. Päästyämme Budapestin lentokentälle, lähti etujoukko etsimään tilausbussiaamme. Bussi löytyikin vaivatta, toisin kuin yhteinen kieli kuljettajan kanssa. Janos oli varsin mukava unkarilainen, joka unkarin lisäksi osasi hieman saksaa. Onneksi kokenut saksan pystykorvamme Antti ”Ripuli” Ahrelma kykeni kommunikoidaan hänen kanssaan ja matka hostellille saattoi alkaa. Mainittakoon, että tässä vaiheessa reissua pikkubussimme perässä oli peräkärry tavaroita varten. Pääsimme hostellille, jossa

Wienin vahvistuksemme Kirsi Jalkanen jo odotteli meitä. Kirsi opiskeli kesän Wienissä ja osallistui excun Budapest-osuuteen. Ensimmäisenä iltana kävelimme vähän ympäriinsä ja totesimme, että paikallinen ruoka on makoisaa, paprikat tulisia ja olut hyvää.

Seuraavana päivänä menimme kebab-aamiaisen jälkeen ensimmäiseen kohteeseemme, Budapestin teknilliseen yliopistoon, jossa pääsimme tutustumaan membraanilabraan sekä mielenkiintoiseen kellariin, jossa on esillä varsin huomattava määrä erilaisia tisluspohjia ja muita erotuslaitteita. Kierroksen jälkeen kävimme ihmettelemässä jotain linna-aluetta, jossa onnistuneesti lakitimme muuttaman patsaan suomalaisturistien ollessa sitä mieltä, ettei niin pitäisi tehdä. Teltasaunamme kehikko ja kiuas saapuvat hostellille rahtikuljetuksena, joten linna-keikkamme jäi lyhyeksi. Illalla nautimme

olutta, viiniä, skumppaa ja Budget-palinkaa.

Perjantaina kävimme toteamassa, että kaikki Budapestin kommunismipatsaat oli todella koottu yhteen puistoon kaupungin ulkopuolelle. Puistossa joimme skumppaa ja metsästimme maatrikiinejä. Puistovierailun jälkeen suuntasimme paikalliseen kauppahalliin ja kävimme nauttimassa ruokaa oluen kanssa. Osa porukasta meni katsomaan Budapestilaista jalkapalloa muiden jäädessä nauttimaan olutta. Kotijoukkue voitti, joten kukaan meistä ei kuollut.

Lauantaina Janos oli murtunut mies, kun näki telttasaunaprojektimme varusteet ensi kertaa kokonaisuudessaan. Peräkärry oli jätetty pois, joten ahdasta tuli. Janos oli kuitenkin selvästi kokenut Tetriksen pelaaja, joten kaikki tarvittava mahtui mukaan ja Budapest jäi taaksemme Ja-

noksen kiidätessä meitä kohti Egeriä ja siellä sijaitsevaa Gál Tibor -viinikellaria. Viinikellarissa pääsimme ihailemaan paksun homeen peitossa olevaa kellaria ja tietenkin maistelemaan Unkarin viiniä. Kuppiin ei luonnollisesti kukaan sylkenyt. Viinin maistelun ja ruokailun jälkeen seurueemme suuntasi kohti kylpyläkaupunki Hajdúszoboszlóa. Matkan varrella pysähdyimme keskellä jotain luonnonpuistoa täydentämässä polttopuuvarastoa Janoksen katsoessa epäilevästi vierestä. Hajdúszoboszlóssa halusimme kaikki mokata hostellin emäntää Doraa. Illalla katsoimme euroviisuja ja joimme alkoholia.

Sunnuntaina suuntasimme kohti kylpylää, joka ilmeisesti oli Euroopan suurin. Vesillä oli krapula, ruokamyrkytys tai jokin näiden yhdistelmä. Kaikki muut pulahtivat krapulanpoistoaltaisiin, joiden vesi pulppusi maan sisältä ja oli ruskeaa. Testasimme myös aaltokonetta, mutta kukaan ei hukkunut. Illemmalla Janos ajoi

meidät palinkatistaaloon. Heti alkuun meille tarjottiin annos omenapalinkaa, minkä jälkeen pääsimme tutustumaan itse tistaaloon. Paikka oli pieni, eikä sillä ollut varsinaista myyntilupaa, vaan paikalliset saivat tuoda sinne omat mäskinsä, jotka sitten tislattiin palinkaksi. Pienuudesta huolimatta tistaamo herätti jostain kumman syystä kaikkien mielenkiinnon. Kierroksen jälkeen saimme vielä maistella neljää eri palinkaa ja siitähän se ajatus sitten taas lähti. Paluumatka hostellille sujui hilpeässä tunnelmassa kaikkien ylistäessä excukohdetta ja juodessa skumppaa.

Maanantaina suoritimme rajanylityksen Romanian puolelle. Tutustuimme rajakaupunki Oradeassa sijaitsevaan sokeritehtaaseen. Kierroksen jälkeen pääsimme ensi kertaa tutustumaan ciorba de burtaan, paikalliseen herkkuun. Antoisien ruokailuhetkien jälkeen suuntasimme Cluj Napocaan, Transylvanian pääkaupunkiin. Cluj on varsinainen opiskelijakaupunki, sillä 300 000 asukkaasta noin 60 000 on opiskelijoita. Paikallinen hostelli oli varsinainen yllätysten suma. Erityisesti excukansan huomion kiinnitti suihkukoppi, jossa oli kaikki herkut diskovaloista radioon ja ilmastoinnista kaikenlaisiin jännittäviin suuttimiin. Joimme Ursusta.

Tiistaina 19.5. tutustuimme paikallisiin opiskelijoihin. Ensin kävimme ihastelemassa yliopistomuseota, minkä jälkeen suuntasimme tutkimuskeskukseen, jossa näimme monta mielenkiintoista harmaata, valkoista ja mustaa laatikkoa, joilla tehtiin tutkimusta. Tämän jälkeen saimme toista kertaa matkan aikana ciorba de burtaa, joka tällä kertaa taisi joiltain jäädä syömättä. Tämä siksi, että tiesimme, mitä

se sisältää. Ruokailun jälkeen jatkoimme kemian laitokselle, jossa meitä odottivat rehtori, dekaani ja reipas otos muita pamppuja opintosuuntainfoineen ja vaihto-opiskelumainoksineen. Pääsimme myös ihmettelemään paikallisia labroja laitteineen. Virallisen osuuden jälkeen siirryimme paikallisen kiltaa vastaavan organisaation puhiksen johdolla kasvitieteelliseen puutarhaan ihastelemaan maisemia. Puutarhasta siirryimme telttasaunoinemme yliopiston pihalle, jonne meillä oli yliopiston rehtorin lupa pystyttää se. Pystytys sujui ripeästi epäilevistä katseista huolimatta. Muutamat paikallisetkin uskaltautuivat lölyyihin. Olimme saaneet yliopistolta polttopuitakin, ilmeisesti jonkun vanhan kirjahyllyn, joka paloi varsin iloisesti. Illemmalla joimme paikallisten kanssa Ursusta.

Seuraavana aamuna joukkomme aloitti

siirtymisen kohti maan pääkaupunkia Bukarestia. Matka sujui varsin rattoisasti Ursusta juoden ja Vesan soittaessa lähes koko matkan ajan Julkun tunnaribiisiä vuodelta 1992. Torstaille suunniteltu excukohde (Oltchim) peruuntui lakon takia, joten meille ilmestyi ylimääräinen vapaapäivä. Torstai kuluikin porukalta siellä täällä palloillessa. Ceausescun rakennuttama, vieläkin keskeneräinen "kansan talo" osoittautui yllättävän mielenkiintoiseksi. Illemmalla tutustuimme paikallisiin opiskelijoihin Oktoberfest-nimisessä baarissa, jossa kaljaa sai 10 litran ämpäreissä tai metrin lankkuina. Joimme siis hieman olutta.

Perjantaina kävimme katsastamassa Luikoilin öljynjalostamon. Edellisillan tuloksena eräs nimeltä mainitsematon excuiliija oksensi jalostamon portin läheisyyteen Janoksen kannustaessa vier-

essä. Jalostamolla pääsimme katsomaan ohjaamoa ja jalostamomuseota. Prosessialueelle emme päässeet, eikä meille pahemmin kerrottu mitään jalostamosta. Illemmalla joimme olutta.

Lauantaina suunnistimme paikallisten opiskelijoiden johdolla luonnonpuistoon järven rannalle. Järveä ei tosin juurikaan kaislojen läpi nähnyt. Laitoimme taas telttasaunan pystyyn ihmettelevien ihmisten seurattessa vierestä. Paikalliset grillasivat ruokaa jatkuvalla syötöllä koko päivän ajan. Telttasaunaan saimme lölyvettä läheisestä munkkien siunaamasta lähteestä. Saunoimme, söimme ja joimme olutta. Illalla suurin osa excuilijoista meni paikallisten vastustelusta huolimatta katsomaan mustalaisten kannattaman futsijoukkueen peliä. Vaikka kotijoukkue hävisi, kukaan meistä ei kuollut. Ottelun

jälkeen menimme juomaan Ursusta paikallisten kanssa.

Sunnuntaina Janos kiidatti meidät Romanian ja Bulgarian rajan yli Mustanmeren rannalle Varnaan. Paikan päällä hostelliamme etsiessä Janos suoritti aikamoisia urotekoja ja mm. peruutti moottoritien ramppia väärään suuntaan eksymisen seurauksena. Kun vihdoinkin totesimme hostelliin löytyneen, ei kukaan meistä halunnut jäädä sinne, sillä paikka oli todella syrjässä ja ränsistynyt. Päätimme etsiä kaupungista hotellin, mikä onnistuikin vaivattomasti. Tosin hotellille pääsyyn tarvittiin jälleen Janoksen verrattomia peruutustaitoja. Kävimme kaupungilla syömässä ja palasimme hotellille pelaamaan pyramidia.

Maanantaina kävimme excun viimeisessä kohteessa, Agropolychimilla. Siellä

saimme varsin perusteellisen ja mielenkiintoisen kuvauksen lannoiteprosesseista, minkä jälkeen meitä kierrätettiin alueella ja saimme vielä maittavan lounaan. Vierailun jälkeen kerroimme Janokselle, että seuraavaksi pitäisi löytää hyvä hiekkaranta telttasaunaa varten. Rannan etsiminen osoittautui yllättävän hankalaksi, mutta onnistui lopulta. Laitoimme teltan pystyyn jonkun hotellin rannan tuntumaan. Varsinaisia polttopuita ei enää ollut, joten käytimme lämmitykseen grillihiiliä ja kaislaa. Liekö johtunut polttoaineista, merivedestä vai mistä, mutta löylyt olivat varsin kosteat. Lopuksi jouduimme hylkäämään kiukaan ja teltan kehikon rannalle rahtiongelmien takia. Ilalla pelattiin vielä viimeiset pyramidit.

Tiistain ohjelmassa oli kolme lentoa akselilla Varna-Sofia-München-Helsinki. Kaikki sujui muuten hyvin, mutta Münchenin lentokentällä oli myrsky, emmekä päässeet lähtemään ajoissa. Lopulta koko väsynyt excukansa kuitenkin pääsi kotiin.

Excu oli todella mielenkiintoinen ja järjestelyporukka ansaitseekin todella ison kiitoksen toiminnastaan.

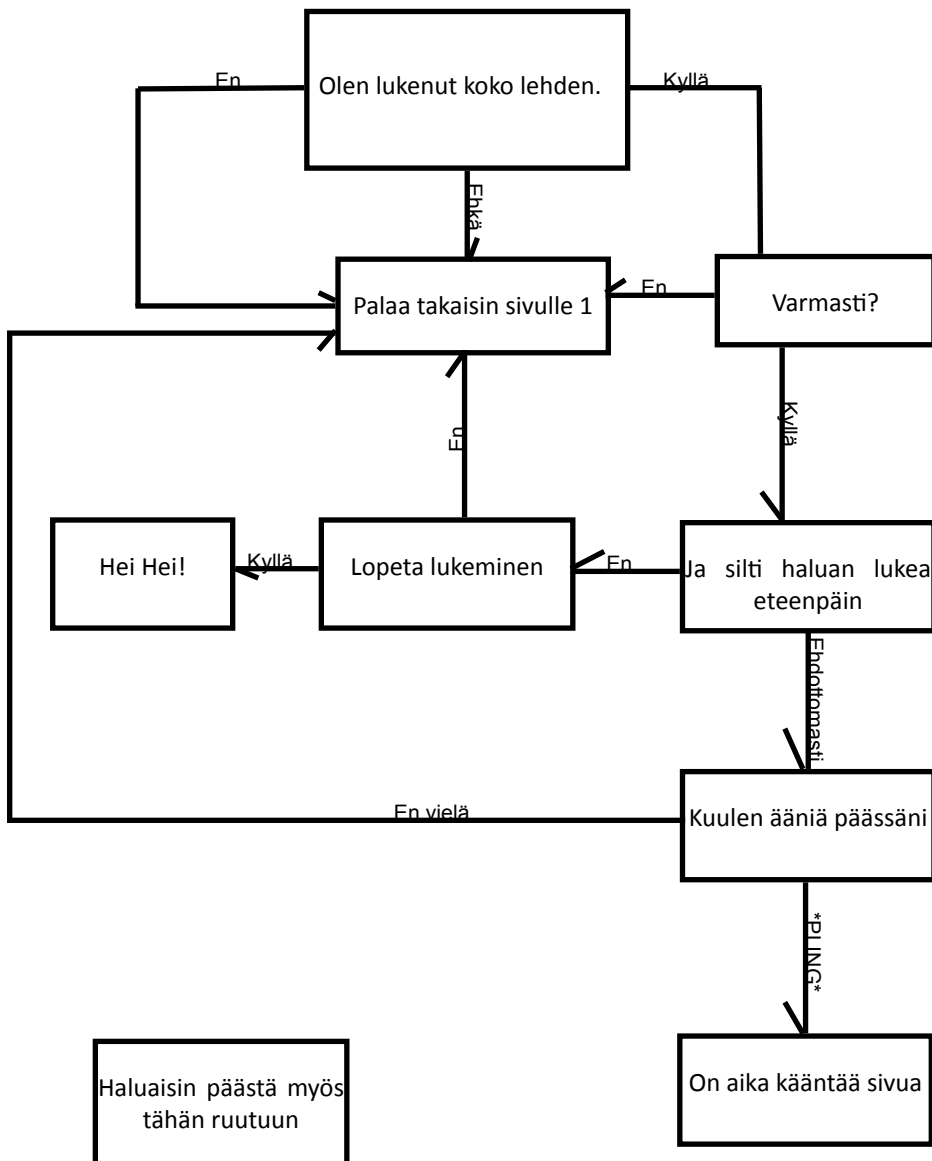
Prosessiteknillisen kerhon seuraava ulkomaan excu järjestettäneen keväällä 2011.

4.12.2008 Sofi Oksasen puhdistus sai Finlandia- palkinnon

Oletko viimeisten sivujen arvoinen?

Tämä tarina kertoo raadin kesäpäivistä!

Onneksi sopiva viikonloppu tälle tapah-tumalle sovittiin jo hyvissä ajoin keväällä, muuten emme olisi koskaan kaikki yhdessä mökille päässeetkään. On aika kummallista, että meidän nykynuorten on suunnitel-tava kalenterilla kaikki tapaamisemme useiden kuukausien päähän ja joka päivä on täynnä. Joskus kuitenkin löy-tyy aikaa - aikaa KKH:n heittää vapaalle!

Perjantaina 10.7. odoteltiin, että viimeisetkin työvuorot päättyisivät (onneksi jo viiden tienoilla iltapäivällä) ja reis-summe pääsikin ajallaan alkuun totuttu-un tapaan käynnillä Sellon Prismassa. Uskomatonta, mikä määrä ruokaa kär-

ryyn oli ladottava, jotta yhdeksän hen-keä (ruumiineen päivineen) selviäisivät viikonlopun yli. No, myönnettäköön että yliarvioimme kokkausintomme ja ruokahalumme, ainakin joiltain osin.

Sellosta päädyimme paahtamaan pitkin nelostietä kohti Jaalaa (Kouvolan lähistöl-lä tjsp.). Perille päästiin vahingoittumat-tomina, kunnes puHiksemme Hennan mökkinaapureihin kuuluvat itikat ottivat meidän verenhimoisesti vastaan. Niistäkin maanvaivoista onneksi selvittiin kunnialla hyttys-savujen ja hyttysmyrkyissä kylpe-misen ansiosta - tai sitten kukaan ei vain huomannut niitä enää, syystä tai toisesta.

Perjantai-ilta sujui varsin rauhallisesti ja mallikkaasti. Elämän tarkoitusta eli Kemistikillan tarkoitusta pohdittiin muun muassa järveltä soutu retkellä löytyneen saaren rannalla istuen taikka mökin saunasta ja sopivan lämpimästä vedestä nauttien. Nähtiin myös valkoinen valas. Uupuneina työviikon jälkeen päädyimme yrityksistä huolimatta suhteellisen aikaisin nukku-
maan.

Lauantaina ensimmäiset heräämisen merkit havaittiin yhdeksän pintaan kun joku totesi, että aurinko paistaa. Näinpä UT ja puhiksemme ryntäsivät laiturille ottamaan aurinkoa. Muiden herätessä heidät löydettiin kyseisestä paikasta vilttien alta.

Aamuisten vesileikkien jälkeen nautiskelimme aamiaista kuistilla ja suoritimme virallisen osuuden pois alta, eli suunnitelimme syksyä. Kokouksen jälkeen raati siirtyi jälleen laiturille vesileluineen, missä se viihtyi pitkälle iltapäivään asti.

Tuli nälkä. Kokattiin. Syötiin fetasalaattia, uusia perunoita, bataattia, maissia, täytettyjä herkkusieniä, LIHAA ja lisää lihaa. Ja joo, masut tulivat täyteen. Ruoka-levon jälkeen saunottiin jälleen ja lopulta kului miettimällä elämän syvintä olemusta (ei pelkästään kilttaa) pimeällä kuistilla, sekä pelaamalla pictionarya.

Aamuisesta sateesta huolimatta käytiin aamu-uinnilla. Syötiin aamiaista (kaks leikkelettä jokaiselle!) ja alettiin siivota. Jostain kumman syystä läpimärät vesilelutkaan eivät olleet osanneet tyhjätä itseään ja kävellä varastoon. Pettymys. Iltapäivällä aurinko alkoi jälleen paistaa, mutta sanoimme Jaalalle heippa ja

lähdimme kohti Etelää, tai no melkein. Toinen auto ajoi n. 10km ohi risteyksen ja päätyi jonnekin kirkonkylälle. Onneksientään löysimme sieltä jäätelökioskin. Loppu hyvin, kaikki hyvin.

KKH kuittaa over 'n out.

P.S. Raadin itsesensuuri poisti kaiken juttuun liittyvät kuvituksen teidän onneksenne...

toim.huom. Laitoin kuvia silti.

AI CARAMBA!
MISSÄ SE VIIPYY?!?

PABLOA HUOLESTUTTAÄ KAMALASTI.